

men aldeles ikke endnu har Statsregnskabet opgjort i Enkeltheder, vil jeg dog gerne nævne til Oplysning om den Udgift, som her paatænkes, at de løbende Indtægter i Fjor paa §§ 1—7 var 375 429 000 Kr., altsaa omtrent 375½ Mill. Kr., og derved kom der et Overskud paa de løbende Indtægter og Udgifter. Ærede Medlemmer vil maaske erindre, at jeg paastod, at der vilde komme et saadant Overskud, og at man fra anden Side, hvad naturligt var — hvad skulde ellers en Opposition gøre — mod-sagde dette og mente, at jeg nok vilde blive skuffet. Nu er der alligevel kommet et saadant Overskud, idet de løbende Udgifter paa §§ 8—25 udgjorde 368½ Mill. Kr., altsaa et Overskud paa omtrent 7 Mill. Kr. Men det er i en vis Forstand ikke det rigtige Overskud, idet jeg har ment det nødvendigt paa Indenrigsministeriets Budget at afskrive paa Varebeholdningen som muligt Tab, muligt Tilskud en 20 Millioner. Ellers vilde altsaa Overskuddet have været disse 20 Millioner mere. Men skønt jeg ikke kan sige, at det rent budgetmæssigt, rent statshusholdningsmæssigt er strengt nødvendigt at foretage saadan Af-skrivning, har jeg dog anset det for nyttigt at gøre det, og derved er altsaa Overskuddet formindsket.

Men hvis man altsaa spørger mig, hvorfra Pengene skal komme i indeværende Finansaar, kan jeg i Øjeblikket kun summarisk sige, at der i forrige Finansaar var 375 Mill. Kr.s Indtægt, og at jeg har maattet regne med, at de 60 Mill. Kr. skulde gaa til Dækning af Udgifterne i indeværende Finansaar, og at jeg ganske sikkert ikke har kunnet beregne, at Udgiften vilde blive saa stor, som den er blevet, fordi den høje Rigsdag bestandig sætter Udgiften op og altid ligesom har Planer om at sætte Udgiften op. Saaledes ogsaa ved dette Forslag, skønt jeg meget advarede derimod, ved de Ændringer, der er krævede eller i alt Fald ønskede fra forskellige Sider, Ændringer, som sætter Udgiften i Vejret. Ingen Finansminister vil kunne staa overfor det — han kan naturligvis gaa sin Vej, det skal jeg indrømme —, at man, naar han forelægger Forslagene og oven i Købet gør opmærksom paa, at den finansielle Tilstand er vanskelig, og der dernæst fra de forskellige Ordførers Side, især fra Partiet Venstres Ordførers, ydes Samstemning dertil, og han netop søger at male Tilstanden saa sort som muligt — hvad der er ganske rimeligt, jeg mener ogsaa, den er meget mørk —, at man saa alligevel udtaler: Paa dette Lovforslag ønsker vi

dog større Udgifter end af Regeringen foreslaaet. Man kan altid sige — og det er sandt —, at Regeringen bærer Ansvaret, og jeg vil heller ikke unddrage mig mit Ansvar. Men den Maade, hvorpaa jeg vil forsøge at dække Udgiften ved nye Skattelove, vil den høje Rigsdag blive bekendt med om en Maaned. Jeg kan naturligvis ikke hindre den høje Rigsdag i ikke at vedtage disse Forslag før, hvis man ikke vil det, men jeg vil dog sige, at sjældnen har vist noget Forslag vakt saa megen Spænding hos de paagældende og saa megen Ængstelse for, hvorledes Rigsdagen vil stille sig dertil, som disse; derfor vil jeg fra min Side forsøge at føre dem igennem med det samme. Saa maa de, som ikke vil være med til det, standse Forslagene og derved altsaa stille Sagen i Bero og lade de paagældende svæve i Uvished.

Altsaa, naar der spørges mig, hvorledes jeg vil forsøge at skaffe Dækning, kan jeg kun svare: Paa samme Maade, som jeg har forsøgt for andre Statsudgifters Vedkommende, Jeg ser ikke, de er saa væsensforskellige fra andre. Jeg maa ogsaa her pege paa, at Dyrtidsloven i Fjor, som dog androg 36 Millioner, saaledes som den blev forelagt — det blev nu henved 40 Millioner, derfor tror jeg ogsaa, jeg i Aar er paa den rigtige Side med alle de Tal, jeg har nævnt —, blev vedtaget, uden at man fra nogen Side forlangte Dækning. Saaledes havde jeg tænkt mig, at man ogsaa vilde gøre i Aar. Men det maa Partierne jo gøre, som de vil.

Hermed tror jeg at have besvaret de almindelige Betragtninger, som er kommet frem, saa godt, som jeg kan det, og har altsaa nu nogle enkelte Bemærkninger at gøre. Jeg finder det rigtigt at fremsætte dem, skønt man, efter hvad der her er sagt, synes i Udvalget at ville underkaste de foreliggende Lovforslag en overordentlig omhyggelig og udførlig Undersøgelse. Dette kan jeg som Finansminister ikke have det mindste imod. Jeg kan kun tilsige, at jeg paa enhver Maade, som det staaar i min Magt, vil bidrage til, at man faar al fornøden Oplysning, inden man tager sin Stilling.

Et Spørgsmaal, som er blevet fremdraget, jeg tror af næsten alle Talere, er Spørgsmaalet om Pensionisterne. Det blev sagt, at de lavest pensionerede stillede man ikke bedre end i Fjor, medens man gik op for de højest pensioneredes Vedkommende, og at det vel ikke var dem, som havde den største Indtægt, man skulde